

Mål C-72/24 [Keladis I]ⁱ**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

30 januari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Förvaltningsdomstolen i första instans i Thessaloniki, Grekland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 november 2023

Klagande:

HF

Motpart:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon (Självständig uppbördsmyndighet)

Saken i det nationella målet

Talan om ogiltigförklaring av de tulltaxeringsbeslut genom vilka det slogs fast att HF var medansvarig till smugglingsbrott, ålades att betala förhöjda avgifter för dessa brott, förklarades vara solidariskt ansvarig för betalningen av det sammanlagda beloppet av ovannämnda förhöjda avgifter och solidariskt med de andra medansvariga ålades att betala hela det mervärdesskattebelopp som hade undandragits för varje importdeklaration.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande – Tullar – Mervärdesskatt – Tullvärde – Det deklarerade tullvärdet är lägre än det faktiska värdet – Beskattningsunderlag för

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

mervärdesskatt – Marknadsvärde – Fastställande – Metod för att fastställa marknadsvärdet – Betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

(1) Uppfyller de statistiska värden som benämns införselpriser (*threshold values*) – skäliga priser (*fair prices*), vilka baseras på Eurostats Comext-statistikdatabas och hämtas från Olafs informationssystem (AFIS – Anti Fraud Information System), som det automatiserade övervakningsverktyget (AMT – Automated Monitoring Tool) är en tillämpning av, och vilka står till de nationella tullmyndigheternas förfogande via respektive elektroniska system, kravet på åtkomlighet för alla ekonomiska aktörer, såsom anges i domen av den 9 juni 2022, FAWKES, C-187/21? Utgör uppgifterna i dessa databaser enbart aggregerade uppgifter enligt definitionen i förordningarna nr 471/2009 och nr 113/2010 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater, vilka var i kraft vid den aktuella tidpunkten?

(2) Får de nationella tullmyndigheterna i samband med en kontroll i efterhand, när det inte är möjligt att göra en fysisk kontroll av de importerade varorna, använda statistiska värden från Comext-databasen – om de anses vara allmänt åtkomliga och inte enbart innehåller aggregerade uppgifter – endast för att styrka sina rimliga tvivel om att det deklarerade värdet i deklARATIONERNA motsvarar marknadsvärdet, det vill säga det belopp som faktiskt har betalats eller ska betalas för dessa varor, eller även för att på grundval av detta underlag fastställa varornas tullvärde i enlighet med den alternativa metod som föreskrivs i artikel 30.2 c i gemenskapens tullkodex (förordning nr 2913/92) (som motsvarar den så kallade deduktiva metoden i artikel 7[4].2 c i unionens tullkodex (förordning nr 952/2013)) eller möjligen någon annan alternativ metod? Hur påverkas svaret på denna fråga av den omständigheten att det inte kan fastställas att identiska eller liknande varor för närvarande är föremål för försäljningar i den mening som avses i artikel 152.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 (tillämpningsförordningen)?

(3) Är användningen av dessa statistiska värden för att fastställa tullvärdet på specifika importerade varor, vilket motsvarar tillämpning av minimipriser, under alla omständigheter förenlig med de skyldigheter som följer av Världshandelsorganisationens (WTO) internationella avtal om fastställande av tullvärdet, även kallat avtalet om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994, som Europeiska unionen är part i, med beaktande av att användning av minimipriser uttryckligen förbjuds i detta avtal?

(4) Ska det beträffande den föregående frågan antas att förbehållet för de allmänna principerna och bestämmelserna i ovannämnda internationella avtal om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994, som föreskrivs i artikel 31.1 i gemenskapens tullkodex (förordning nr 2913/92) vad gäller reservmetoden för att fastställa tullvärdet, jämsides med uteslutandet av tillämpningen av minimivärden, som föreskrivs i artikel 31.2 i samma förordning

(som inte finns i motsvarande bestämmelse i artikel 74.3 i unionens tullkodex (förordning nr 952/2013)), endast är tillämpliga när denna metod används eller ska båda tillämpas på alla alternativa metoder för att fastställa tullvärdet?

(5) Om det fastställs att förenklingen av klassificeringen enligt artikel 81 i gemenskapens tullkodex (förordning nr 2913/92) (nu artikel 177 i unionens tullkodex (förordning nr 952/2013)) har använts vid import, är det då möjligt att tillämpa den alternativa metoden i artikel 30.2 c i gemenskapens tullkodex (förordning nr 2913/92) (som motsvarar artikel 70.2 c i unionens tullkodex (förordning nr 952/2013)) oberoende av olikheterna hos de varor som har fått samma Taric-nummer i samma deklaration och av det påföljande fiktiva värdet på varor som inte tillhör detta Taric-nummer?

(6) Är avslutningsvis, oberoende av de ovannämnda frågorna, bestämmelserna i den grekiska lagstiftningen om fastställande av vilka personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt vid import tillräckligt klara, i överensstämmelse med de krav som uppställs i unionsrätten, vad gäller den del där det stadgas att den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt är den ”så kallade ägaren till de importerade varorna”?

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

Rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 om ingående av den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering samt upprättandet av ändringsprotokollet till denna konvention (EGT L 198, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3)

Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22): artikel 3.1 och bilaga I

Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4): sjätte skälet, artiklarna 4.10, 29.1, 30, 31, 59, 62, 63, 68, 74, 78, 79, 81, 201, 213, 220.2, 221.3 och 221.4 (nedan kallad gemenskapens tullkodex)

Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1): artiklarna 19.1, 142.1, 150, 151, 152 och 181a

Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), genom vilket Europeiska gemenskapen även godkände avtalet om

tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 119; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 5)

Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 1997, s. 1): artiklarna 23 och 24

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1): skälen 43 och 44, artiklarna 2.1, 30, 70, 85, 201 och 211

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1172/95 (EUT L 152, 2009, s. 23): artiklarna 3.1, 4.1, 5.1, 6 och 8

Kommissionens förordning (EU) nr 113/2010 av den 9 februari 2010 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller berörd handel, fastställande av uppgifter, sammanställning av handelsstatistik efter affärsverksamhetens särdrag och fakturavaluta, samt särskilda varor eller varurörelser (EUT L 37, 2010, s. 1): artikel 4.1 och 4.2

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning) (EUT L 269, 2013, s. 1): artiklarna 71, 72, 74 och 177 (nedan kallad unionens tullkodex)

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 2015, s. 558): artikel 222

Domstolens dom av den 28 februari 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), dom av den 29 juli 2010, Pakora Pluss (C-248/09, EU:C:2010:457), dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl. (C-116/12, EU:C:2013:825), dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455), dom av den 9 mars 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), dom av den 9 november 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839), dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), dom av den 20 juni 2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519), dom av den 10 juli 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579), dom av den 19 december 2019, Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142), dom av den 18 juni 2020, Hydro Energo (C-340/19, EU:C:2020:488), dom av den 9 juli 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya ”Mitnitsi” (C-76/19, EU:C:2020:543), dom av den 19 november 2020, 5th AVENUE Product Trading

(C-775/19, EU:C:2020:948), dom av den 3 mars 2021, Hauptzollamt Münster (Platsen för mervärdesskattskyldighetens inträde) (C-7/20, EU:C:2021:161), dom av den 22 april 2021, Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320), dom av den 8 mars 2022, kommissionen/Förenade kungariket (Bekämpning av bedrägerier i form av undervärdering) (C-213/19, EU:C:2022:167), dom av den 12 maj 2022, U.I. (Indirekt tullombud) (C-714/20, EU:C:2022:374), dom av den 9 juni 2022, Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457), och dom av den 9 juni 2022, FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Anförda nationella bestämmelser

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (lag nr 2859/2000 om genomförande av mervärdesskattelagen) (FEK A' 248/7.11.2000):

Artiklarna 1, 2.1 och 20.1.

Artikel 35.3: ”Den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import av varor är den så kallade ägaren till de importerade varorna i enlighet med bestämmelserna i tullagstiftningen.”

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (lag nr 2960/2001, nationell tullkodex) (FEK A' 265/22.11.2001):

Artiklarna 1.1, 28.1 och 28.2.

Artikel 29.6: ”Den person som är skyldig att betala en tullskuld är deklaranter, den person i vars namn en deklaration av punktskatter och andra skatter lämnas in och varje annan person mot vilken skulden har uppkommit i kraft av bestämmelserna i tullagstiftningen ...”

Artiklarna 31, 33.1 och 142.

Artikel 150: ”1. De personer som på något sätt är delaktiga i en tullöverträdelse enligt artikel 142.2 i denna kodex ska i överensstämmelse med artikel 152, artikel 155 och följande artiklar i denna kodex, individuellt och solidariskt påföras en förhöjd avgift till ett belopp som kan variera från tre till fem gånger beloppet för de tullar som är hänförliga till överträdelsen och beroende på i vilken omfattning var och en av dem är delaktiga, oberoende av lagföringen av dem. Detta gäller samtliga medansvariga. För detta ändamål ska tullarna beräknas i överensstämmelse med bestämmelserna i gemenskapens tullkodex och de relevanta nationella bestämmelserna om uppkomst av tullskuld. I händelse av ... underfakturering utgörs beskattningsunderlaget för ovannämnda förhöjda avgift av skillnaden mellan de tullar som följer av det värde som erhållits vid tidpunkten för tullklareringen och det aktuella marknadsvärdet. Om tre gånger beloppet av de tullar och andra skatter som hänför sig till de smugglade varorna är lägre än ettusenfemhundra (1 500) euro, ska sanktionsavgiften fastställas till nämnda belopp för punktskattepliktiga varor och till halva nämnda belopp för andra varor

... Tullar, skatter och andra avgifter som inte har betalats, trots att en tullskuld har uppkommit på ett lagligt sätt, får debiteras separat genom ett motiverat tulltaxeringsbeslut. ... 5. Det utfärdade tulltaxeringsbeslutet är oberoende av den parallella lagföringen och av den brottmålsdom som kommer att meddelas.”

Artikel 155.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 HF äger ett klädföretag och köpte inom ramen för sin näringsverksamhet kläder som hade importerats från Turkiet av en klädimportör.
- 2 Klädimportören etablerade år 2014 en enskild firma för partihandel med kläder med säte i Thessaloniki. Fram till slutet av år 2016 hade företaget lämnat in hundratals importdeklarationer med ett deklarerat varuvärde på cirka 6 000 000 euro. Företaget granskades av tullkontoret år 2016 efter en anmälan om underfakturering av de importerade varorna.
- 3 Vid granskningen konstaterades oegentligheter i företagets verksamhet och i de importers som företaget hade utfört. Det konstaterades bland annat att den påstådda importören var anställd av en annan klädhandlare. Dessutom motsvarade de varor som genomgick en fysisk kontroll visserligen den kvantitet varor som angavs i varje importdeklaration, men de skilde sig åt i kvalitet, sammansättning, storlek, utformning och värde, vilket inte återspeglades i de importfakturer som bifogades deklARATIONERNA. De deklarerade värdena var enligt kontrollanterna dessutom uppenbart lägre än de faktiska värdena.
- 4 Efter granskningen drog tullkontoret slutsatsen att företaget endast formellt ägdes av importören, medan den verkliga näringsidkaren var ovannämnda klädhandlare. Enligt kontrollmyndigheterna fungerade smuggelnätverket på följande sätt: De näringsidkare som var intresserade av att importera kläder från Turkiet reste först till Turkiet och tog kontakt med leverantörer, vilka de betalade kontant. Enligt avtalet skulle varorna inte exporteras direkt av säljaren, utan levereras till ett fraktbolag som skulle sköta frakten till Grekland. Varorna förpackades på ett sådant sätt att de grekiska tullmyndigheterna vilseleddes i fråga om deras kvalitet och värde. För tullklareringen av varorna utfärdade ett annat turkiskt bolag en faktura som innehöll oriktiga värden (underfakturering), omfattade alla varor och angav företaget som köpare. I denna faktura angavs varorna generiskt och de deklarerade värdena var mycket lägre än de värden som de grekiska näringsidkarna faktiskt betalade till de faktiska turkiska leverantörerna.
- 5 Efter tullklareringen fraktades varorna av ett annat fraktbolag till de faktiska köparna i hela Grekland. Fraktkostnaden från Turkiet betalades kontant av de slutliga mottagarna utan att det utfärdades någon faktura. Även den mervärdesskatt som var hänförlig till bolagets faktura betalades kontant. De deklarerade värdena på fakturorna för försäljningar på den inhemska marknaden

var bara något högre än de värden som deklarerades vid import, medan de kvantiteter som angavs på de flesta av fakturorna var oriktiga, eftersom de flesta av mottagarna inte ville att fakturorna skulle återspegla de faktiskt mottagna kvantiteterna.

- 6 Det behöriga tullkontoret i Thessaloniki fastställde det sammanlagda beloppet för skatter och andra avgifter som hade undandragits för så gott som alla företagets importer till 6 211 300,19 euro.
- 7 Det konstaterades bland annat att HF tillsammans med de andra huvudmännen i importörens företag år 2014 uppsåtligen hade beställt, köpt, importerat och tagit emot varor till underpris. Dessa varor hade importerats med nio deklARATIONER till vilka det hade bifogats fakturor som var oriktiga vad gäller varornas värde. HF medgav att dessa transaktioner hade ägt rum med importörens företag, men bestred att varorna var underfakturerade och invände mot hur varornas tullvärde hade beräknats.
- 8 Tullkontoret ansåg emellertid att samtliga ovannämnda personer som ingick i smuggelnätverket, däribland HF i egenskap av slutlig mottagare och köpare av varorna, med gemensamt uppsåt hade begått smugglingsbrottet, vilket bestod i underfakturering av varorna vid import och innehav av dessa konsumtionsvaror.
- 9 Följaktligen meddelades de tulltaxeringsbeslut som HF har bestritt. Enligt dessa beslut slogs det fast att både HF, i egenskap av slutlig mottagare av varorna enligt varje deklARATION, tillika faktisk importör, och de personer som hade koppling till företagets verksamhet skulle hållas ansvariga för smugglingsbrottet. De ansågs ha handlat gemensamt och i samråd med uppsåt att undanhålla grekiska staten de skatter som tas ut på importerade varor för att därigenom undvika att betala motsvarande mervärdesskatt och uppnå den påföljande direkta ekonomiska fördelen.
- 10 På grundval av ovanstående gjordes en ny bedömning av värdet på de importerade varorna i varje deklARATION. Vidare beräknades den undandragna mervärdesskatten per importör och per deklARATION. Denna mervärdesskatt påfördes alla medansvariga solidariskt. Dessutom påfördes förhöjda avgifter på tre gånger det undandragna mervärdesskattebeloppet.
- 11 Det ska noteras att HF, efter det att talan hade väckts, genom lagakraftvunnen dom år 2021 frikändes från smugglingsbrottet.

Parternas huvudargument

- 12 Först och främst har HF förnekat all inblandning i den påstådda smuglingen och gjort gällande att det inte förekom någon underfakturering. Enligt uppbördsmyndigheten ska HF:s argument däremot avvisas, eftersom de är ogrundade och inte har styrkts.

- 13 HF har vidare gjort gällande att den hänskjutande domstolen är bunden av att han genom lagakraftvunnen dom frikändes från smugglingsbrottet. Uppbördsmyndigheten har däremot gjort gällande att den bindande verkan av ovannämnda lagakraftvunna frikännande dom är begränsad till frågan om smuggling och de förhöjda avgifter som påfördes på grund av denna, och inte omfattar den del som avser mervärdesskatten som skulle betalas för varorna i de aktuella deklarationerna.
- 14 HF har vidare gjort gällande att tullkontoret felaktigt fastställde de aktuella varornas tullvärde i efterhand. Eftersom varorna i varje deklaration var olika (med olika Taric-nummer), har HF gjort gällande att tullkontoret rättsstridigt beaktade värdet på varorna med Taric-numret för det högsta tulltaxenummer som importören deklarerade i samband med förenklingen av klassificeringen. HF har vidare gjort gällande att det förenklade förfarandet endast följdes i ett fåtal fall.
- 15 HF har dessutom gjort gällande att tullkontoret felaktigt beaktade priset på de varor som utgjorde den största kvantiteten i deklarationen eller de priser till vilka de aktuella varorna såldes under samma tidsperiod. HF har anfört att tullkontoret tvärtmot beaktade värdet på varor som inte hade något samband med de importerade varorna i de aktuella deklarationerna och vilka HF inte ens saluförde.
- 16 HF har vidare gjort gällande att metoden med ”skäliga priser” – ”införselpriser” (*threshold values*), som grundar sig på uppgifter från databasen och unionssystemen AFIS och AMT, inte omfattas av någon av de metoder för beräkning av tullvärdet som uttömmande räknas upp i unionens tullkodex, är godtycklig och således användes rättsstridigt. Dessa priser får endast användas för att styrka ett bestridande av det deklarerade värdet och däremot inte för att fastställa tullvärdet.
- 17 Enligt HF:s argument var närmare bestämt de använda ”skäliga priserna” inte ens tillämpliga vid tidpunkten för inlämnandet av de aktuella deklarationerna (år 2014). Även om det skulle anses vara lagligt att använda dessa priser för att fastställa tullvärdet, användes i detta fall priserna på varorna med det högsta tulltaxenumret rättsstridigt för alla de varor som hade importerats med de aktuella deklarationerna. Detta ledde dessutom till stora prisvariationer för samma vara mellan de olika deklarationerna.
- 18 Enligt HF fastställdes således tullvärdet i förevarande fall inte lagligen på grundval av Taric-numren. Tullkontoret angav inte heller några särskilda skäl till varför det inte använde marknadsvärdet och de andra alternativa metoderna eller metoden för att beräkna tullvärdet på varorna vid import.
- 19 Enligt uppbördsmyndighetens uppfattning tillämpades förenklingen av klassificeringen generellt på alla de aktuella deklarationerna. Dessutom har uppbördsmyndigheten gjort gällande att tullvärdet inte fastställdes godtyckligt, utan grundade sig på metoden med enhetspris, vilken tillämpades enligt ett minimitullvärde på grundval av 50 procent av det skäliga priset per kilogram varor

(och inte per styck), vilket härrörde från det datoriserade AMT-systemet via AFIS/MAB.

- 20 Uppbördsmyndigheten har vidare gjort gällande att tillämpningen av förenklingen av klassificeringen inte utesluter att den föregående metoden får användas för att fastställa tullvärdet. Skälet till att denna metod tillämpades var att metoden för marknadsvärde i den aktuella situationen inte kunde tillämpas på identiska eller liknande varor, dels på grund av den ofullständiga beskrivningen av varje vara i de aktuella fakturorna, dels på grund av att det var omöjligt att göra en fysisk kontroll av dem, eftersom de hade undgått att tas i beslag. Även om denna metod kunde tillämpas skulle den ändå leda till att det fastställdes ett högre värde. Vad beträffar de stora skillnaderna mellan de olika deklARATIONERNA avseende priset på samma vara beror detta enligt uppbördsmyndigheten dels på att det uppskattade tullvärdet beräknades per styck och inte per kilogram, som i fallet med införselpriser, dels på att varorna klassificerades tillsammans under samma tulltaxenummer, eftersom de ansågs utgöra en enda varupost.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 21 Den hänskjutande domstolen anser inledningsvis att, även om den inte är bunden av den ovannämnda frikännande domen när det gäller att tillskriva HF undandragen mervärdesskatt på import, ska den dock, i enlighet med oskuldspresumtionen, beakta denna dom mot bakgrund av att HF själv hävdar att han inte kände till underfaktureringen av de aktuella importerade varorna.
- 22 Den hänskjutande domstolen anser vidare att tullmyndigheternas bedömning av huruvida underfaktureringen var laglig rimligen måste föregå bedömningen av huruvida HF kände till denna underfakturering. Det rör sig nämligen om en fråga som gäller den påstådda överträdelsens objektiva karaktär. Det ska således fastställas huruvida det faktiskt avtalade och betalade priset, på vilket tullar och andra skatter beräknas, i förevarande fall var högre än det deklarerade och angivna priset på de fakturor som lämnades in vid tidpunkten för tullklareringen. Den hänskjutande domstolen ska således pröva om det finns fog för grunden för talan avseende tullkontorets felaktiga fastställande av tullvärdet.
- 23 Mot bakgrund av de bestämmelser i EU-tullagstiftningen som reglerar frågan om metoden för att fastställa tullvärdet, EU-domstolens praxis avseende beräkningen av tullvärdet på importerade varor med beaktande av möjligheten att använda ”statistiska värden”, men även de relevanta bestämmelserna i gemenskapens tullkodex (nu unionens tullkodex) i ett större folkrättsligt sammanhang och unionens motsvarande skyldigheter, finner den hänskjutande domstolen att användningen av ”statistiska värden” vid fastställandet av ”skäliga priser” och ”införselpriser” (*threshold values*) inte är osedvanligt. Syftet med denna användning är att hjälpa de behöriga nationella tullmyndigheterna dels att upptäcka fall av bedrägeri och undandragande av tullar och skatter på import genom underfakturering, dels att i så fall fastställa tullvärdet på importerade varor.

- 24 Förutom de nationella statistikdatabaserna finns det även motsvarande europeiska databaser, exempelvis tullinformationssystemet enligt förordning nr 515/97 och Comext (som förvaltas av Eurostat), vars uppgifter används i Olafs informationssystem för bedrägeribekämpning (AFIS – Anti Fraud Information System), vilket det automatiserade övervakningsverktyget (AMT – Automated Monitoring Tool) är en tillämpning av.
- 25 De nationella tullmyndigheterna har tillgång till de ovannämnda uppgifterna genom sina egna informationssystem, men detta verkar inte vara fallet för samtliga ekonomiska aktörer. Vidare innehåller de statistikdatabaser som faller under förordningarna nr 471/2009, nr 1172/95 och nr 113/2010 i princip aggregerade uppgifter, utan att beakta varornas specifika egenskaper och försäljningarnas handelsled, trots att fastställandet av det statistiska värdet omfattas av ett uttryckligt förbehåll för tillämpningen av de allmänna principer som fastställs i avtalet om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om fastställande av tullvärde), vilka utesluter godtyckliga eller fiktiva värden.
- 26 Mot denna bakgrund anser den hänskjutande domstolen att tullmyndigheterna otvivelaktigt får använda ”statistiska värden” i form av ”skäliga priser”, tillsammans med de andra kontroller som utförs av tullmyndigheternas kontrollorgan, för att styrka att det föreligger ett rimligt tvivel om riktigheten av det deklarerade marknadsvärdet. Det ska i detta hänseende påpekas att unionen får använda dessa ”statistiska värden” för att tillskriva medlemsstater som inte utför effektiva kontroller för att upptäcka bedrägerier ansvar vid förluster av ”egna medel” (dom av den 8 mars 2022, kommissionen/Förenade kungariket, C-213/19, EU:C:2022:167).
- 27 Med hänsyn tagen till att det i EU-domstolens ovannämnda dom (se, bland annat, punkt 412) även hänvisas till medlemsstaternas exklusiva befogenhet att fastställa tullvärdet som underlag för beräkning av tullar i enlighet med de sekventiella metoder som föreskrivs i gemenskapens tullkodex (nu unionens tullkodex) och med beaktande av att det tillämpade riskkriteriet inte är bindande, hyser den hänskjutande domstolen rimliga tvivel om huruvida dessa statistiska medelvärden (”införselpriser”) får användas som sådana för att fastställa tullvärdet på varor.
- 28 Det råder dessutom tvivel om huruvida användningen av dessa värden specifikt kan omfattas av den alternativa metod som föreskrivs i artikel 30.2 c i gemenskapens tullkodex, vilken enligt de grekiska tullmyndigheternas praxis tillämpades i det aktuella fallet, trots att även denna metod avser ”identiska” och ”liknande” varor. Vidare tycks den tidsram som de aktuella värdena avser inte ligga inom de tidsgränser som anges i artikel 152.1 b i förordning nr 2454/93.
- 29 Den hänskjutande domstolens tvivel förstärks av den omständigheten att användning av enbart ovannämnda värden i huvudsak innebär att tullvärdet fastställs på grundval av minimivärden, vilka per definition är fiktiva. Detta strider mot den filosofi för att fastställa tullvärdet som är rådande inom internationell

handel. Den hänskjutande domstolens hyser ytterligare tvivel vad gäller den korrekta tolkningen och tillämpningen av de unionsrättsliga bestämmelserna beträffande de aktuella importernas specifika karaktär. Dessa import utfördes i själva verket enligt den förenkling som föreskrivs i artikel 81 i gemenskapens tullkodex (nu artikel 177 i unionens tullkodex), där ett enda Taric-nummer, nämligen det med den högsta tullsatsen, deklarerar för alla varor i samma deklaration som klassificeras med olika nummer.

- 30 Mot bakgrund av ovannämnda tvivel beträffande tolkningen och tillämpningen av de omtvistade bestämmelserna i gemenskapens tullkodex och i förordning nr 2454/93 och med hänsyn tagen till att det är angeläget att dessa tolkningsfrågor besvaras, eftersom de har uppkommit i ett stort antal liknande mål som redan pågår vid de grekiska domstolarna, beslutar den hänskjutande domstolen att vilandeförklara målet och hänskjuta de första fem tolkningsfrågorna till EU-domstolen för förhandsavgörande.
- 31 I den mån förevarande fall rör den omständigheten att den slutliga mottagaren av de aktuella varorna (endast) påfördes mervärdesskatt (till följd av import av varor från Turkiet till Grekland, som är tullfria) och med beaktande av att varje medlemsstat har rätt att fastställa den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits som betalningsskyldiga, förutsatt att de nationella bestämmelserna är tillräckligt klara och precisa och i överensstämmelse med rättssäkerhetsprincipen, hyser den hänskjutande domstolen avslutningsvis tvivel om huruvida bestämmelserna i lag nr 2859/2000 och i lag nr 2960/2001 uppfyller detta villkor. Den hänskjutande domstolen anser därför att det är nödvändigt att hänskjuta den sjätte tolkningsfrågan till EU-domstolen för förhandsavgörande.